

Minister mener, at Valget den 4. Oktober skal betragtes som værende i Kontinuitet med Valget den 31. Juli, og hvis det, som Amtmanden udtrykte det, skal være nøjagtig det samme Vælgerkorps, som fungerer, hvorledes vil det da kunne forsvares, at en selvskreven Vælger, Proprietær Brix-Kjeldgaard, der ved Valget den 31. Juli havde meldt Forfald, ved Valget den 4. Oktober afgav Stemme, medens Suppleanten, der stemte den 31. Juli, og som den 4. Oktober mødte for at stemme, blev afvist af Valgbestyrelsen? Jeg mener, at man maa sige enten det ene eller det andet. Enten er det et nyt Valg, og da skal der vælges nye Kommunevalgmænd og udskrives nye Lister over højstbeskattede, eller ogsaa er det ikke at betragte som nyt Valg, og det er da, saa vidt jeg kan se, ganske utiladeligt, at en Mand, der den 31. Juli afgav sin Stemme, ikke faar Lov til ogsaa den 4. Oktober at afgive sin Stemme. Jeg vil være den højtærede Minister taknemmelig for nogle bestemte Udtalelser om disse Spørgsmaal, der paa min Hjemegn i høj Grad optager Befolkningen.

Der næst ønsker jeg at takke den højtærede Finansminister for den Maade, hvorpaa han har ført den saakaldte Forlystelsesskat ud i Livet. Der vil i en Skat som denne altid være et ret stort Spillerum for Ministerens Fortolkning, og jeg mener, at den er bleven fortolket saa lempeligt og hensynfuldt som overhovedet muligt. Da det ændrede Lovforslag i sidste Samling var til eneste Behandling her i Tinget, udtalte jeg, at Løven efter min Mening ikke vilde skade Teatrene i København — tværtimod, og denne Mening har jeg endnu. Ganske vist har jeg i de sidste Dage læst Interviews af forskellige Teaterdirektører i København, og alle som een jamre de over Lovens Virkninger. Jeg tror nu, at d'Herrer noget forveksle Lovens Virkning med deres Repertoires Magerhed, og i alle Tilfælde glemme de at tale om, at de nu fritages for den 5 pCt. Afgift af Teatrets Bruttoindtægt, som de før maatte udrede til Københavns Fattigvæsen. Den Gevinst, som de derved faa, opvejer efter mit Skøn rigelig Stempelafgiften, som dog i de fleste Tilfælde vil blive baaren af Publikum. Nej, det er de stakkels Provinsteaterdirektører, som have Ret til at jamre, men jeg har i sidste Sam-

ling gentagne Gange, og desværre forgæves, talt deres Sag og skal ikke trætte det høje Ting med Gentagelser.

Kun eet Forhold maa jeg fremdrage, et Forhold, som bør rettes, og som jeg er ganske overbevist om, at den højtærede Finansminister vil rette, naar han bliver bekendt med det. Der staar i Provinsteaterdirektørernes Bevilling, at de have Tilladelse til at spille Komædie i Købstæderne, og ved et Cirkulære — jeg kan ikke huske fra hvilket Aar — have de tillige faaet Tilladelse til at spille i Landsbyerne mod en rent formel Tilladelse af Politimesteren. Nu blev det, som ærede Medlemmer huske, bestemt ved Lov i Fjor, at de offentlige Forestillinger, der finde Sted i Henhold til ministeriel Bevilling, kun skulle betale en 10 pCt.s Stempelafgift, medens de offentlige Fremvisninger, der finde Sted i Henhold til Polititilladelse, skulle betale 20 pCt.s Stempelafgift. Denne Grænse — det hævder jeg endnu — er den eneste naturlige, men jeg beklager, at jeg ikke havde tænkt paa, at Provinsteaterdirektører, der spille i de store Landsbyer, i Odder, Herning, Brønderslev, Haslev o. s. v., de store Stationsbyer, der ere bedre Teaterbyer end mange Købstæder, af Politimesteren kunne afkræves en Stempelafgift af 20 pCt. for de Forestillinger, der finde Sted i Henhold til Polititilladelse. Jeg er som sagt sikker paa, at ogsaa den højtærede Finansminister vil finde dette Forhold ganske absurd. Meningen er dog ikke, at Provinsteaterdirektørerne det ene Sted, hvor de spille Komædie, skulle betale 10 pCt. og det andet Sted 20 pCt., og Meningen er ikke heller, at de to Provinsselskaber, vi have, hvis Bevilling kun omfatter Stationsbyer, skulle nøjes med kun at betale Halvdelen af den Afgift, de større og bedre Provinsselskaber ville komme til at bøde. Jeg har tidligere anmodet den højtærede Justitsminister om at skaane Provinsteaterdirektørerne, der sandelig have det surt nok, for for megen Konkurrence fra Provinsturneernes Side. Jeg vil atter rette Anmodningen til den højtærede Minister, idet, som det synes, Turnébevillingerne i denne Sæson ikke ville blive færre end i Sæsonen i Fjor.

Maa jeg til sidst henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa den Misère,